

Aar har Tab paa Børsen, som de ifølge Skatteloven maa fradrage deres skattepligtige Indkomst —, at der i et saadant Aar for dem bliver enten slet ingen eller under 3 000 Kr. skattepligtig Indtægt, og at de dermed vilde slippe for Formueskat, og dette kan ikke være Meningen. I § 2 vil ærede Medlemmer finde, at den Formueskat paa Aktieselskaber, som var foreslaaet af Ministeren, og som af Folketingsudvalget var blevet forhøjet til Gengæld for, at Formueforøgelsesindkomsts-katten — sørgelig Ihukommelse — var bortfaldet, nu i Landstinget er faldet bort og erstattet af en forhøjet Indkomsts-kat paa Aktieselskaber. Disse Selskaber svarer nu, efter at 4 pCt. af deres indbetalte Aktiekapital er fradraget, i ordentlig Indkomsts-kat 3 pCt. af den Indtægt, som ikke overstiger 6 pCt. af Aktiekapitalen, og 4 pCt. af Resten. Disse Satser er i Landstinget forhøjede til henholdsvis 5 og 8 pCt. af Indtægten. Man skal ikke grave i Ligs Indvolde, naar man ikke er tvunget dertil, jeg skal selvfølgelig ikke komme nærmere ind paa den Polemik, som Mindretallet af Landstingsudvalget har fundet det rigtigt at fremsætte overfor den af Folketinget foreslaaede Beregning af Aktieselskabers Formue. Men derimod maa jeg paapege, at der foreligger vistnok noget af en Misforstaaelse, maa man antage, fra Samraadet mellem Landstinget og den højtærede Finansminister, idet Folketingsudvalget maatte have det Indtryk, som ogsaa bekræftedes ved anden Behandling i Folketinget, at Ministeren, om han end ikke var enig i Folketingets Opfattelse, vilde handle efter den, og i Tvivlstilfælde maatte Domstolene afgøre. Det kunde se ud efter Samraadet med Landstinget, som om Landstinget havde faaet den Opfattelse, at Ministeren vilde fastholde det Grundlag, han selv havde lagt, men dette vil man formentlig nu under denne eneste Behandling komme til Klarhed over. Jeg skal altsaa ikke komme nærmere ind paa Landstingsmindretallets Forklaring af, hvad Folketingsudvalget har ment med sin Opstilling, og af dens Skavanker, jeg vil gerne sige om dette, hvad jeg sagde til det konservative Folkepartis Ordfører, da vi havde anden Behandling her i Folketinget, at Udvalget ikke staar ved andet, end hvad der staar i dets Betænkning, og ikke kan staa ved de Ræsonnementer og Fortolkninger, som anstilledes desangaaende af andre. De øvrige Ændringsforslag til dette Lovforslag er formelle og er fremkommet paa Grund af de Ændringsforslag, jeg

allerede har gennemgaaet og anbefalet til Vedtagelse.

I Lovforslaget om Arveafgift er der af Landstinget foretaget en Ændring, hvis Berettigelse det ikke er let for Folketingsudvalget at anerkende. Det drejer sig om en lille Formindskelse i Arveafgiften under visse Eventualiteter med Hensyn til Succes-sionen i levende Live i Len, Stamhuse og Fideikommisser. Paa den anden Side er det ikke en betydelig Sag, jeg vil kalde det en ringe Sag, for hvilken man ikke vælter et Millionforslag, og jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne indstille dette til Vedtagelse uden Ændringer.

Hvad angaar Loven om Ejendoms-skyld, vil ærede Medlemmer erindre, at vi havde foreslaaet, at det tilladte Fradrag i Ejendomsskylden for Ejendomme med Bolig forhøjes fra 2 800 Kr. til 4 500 Kr. Heri har Landstinget foretaget en Ændring, hvorefter dette kun gælder Ejendomsskylden til Staten. Dette vil ikke virke overfor alle Kommunerne — det vil for en betydelig Del af Bykommunerne overhovedet ingen Betydning faa, idet de langt fra alle tager nogen Indtægt fra Ejendomsskylden —, det vil kun betyde noget for de Bykommuner, som tager nogen Skat af Ejendoms-skylden, og for dem vil det betyde, at de fritages for en Mindreindtægt, som vilde være fremkommet ved Folketingets Af-fattelse. For Landkommunernes Vedkom-mende vil det skattemæssigt overhovedet ikke betyde noget, Kommunens Indtægt vil blive den samme, men ganske vist vil Skatten blive fordelt noget anderledes, og der er hos adskillige af Udvalgets Medlemmer den Anskuelse, at det var en mere demokratisk Bestemmelse, som forelaa, da Loven kom fra Folketinget, end da den blev vedtaget i Landstinget, men ogsaa denne Æn-dring anbefaler Udvalget at vedtage. Jeg vil saa overlade til det konservative Folke-partis Ordfører at motivere dette Partis Stilling til dette Lovforslag, og idet jeg skal indskrænke mig hertil, indstiller jeg altsaa de tre Lovforslag, som vi har faaet tilbage, til uforandret Vedtagelse.

N. Neergaard: Jeg kan ligesom den ærede Ordfører anbefale, at vi vedtager Lovforslagene, som de nu foreligger. Jeg maa betragte Ændringsforslaget under Nr. 1 i Landstingsudvalgets Betænkning, som bestemmer, at den Fritagelse for at svare Formueskat, der gives dem, hvis Indtægt ikke overstiger 3 000 Kr., ikke gælder for dem, der har Formuer paa mindst 100 000 Kr., som mindre rationelt, men i Virkelighe-